

KOLLÉGIUM

Szakmai - módszertani, információs folyóirat

A tartalomból:

Költségvetés 2005 2. old.

Kollégiumi felmérés II. 3. old.

Kollégisták Svájcban 8. old.

XIV. évfolyam

2004.

11.szám

Gulyás Pál Középiskolai Kollégium, Debrecen

Költségvetés oktatással, 2005

Az érdekvédelmi szervezetek tiltakoznak az ágazatot sújtó megszorítások ellen.

A Pedagógusok Szakszervezete (PSZ)

A november 6-i országos munkaértekezletén megerősítette az országos vezetőség (OV) véleményét a kormány jövő évi költségvetés tervezetéről és kialakította új álláspontját a közalkalmazotti illetményrendszerre vonatkozó kormányjavaslatról.

Alapvető követelményként fogalmazta meg, hogy a közalkalmazotti illetménytábla emelése együttesen tartalmazza a 2004-ben elmaradt 6 % jogi garanciáját, valamint a 2005. évi reálkereset-növekedést is biztosító értéket. „A kormánynak az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács (OKÉT) elé terjesztett első, szeptember végi javaslatára ezeket az igényeket nem elégítette ki. A szakszervezeti észrevételek alapján átdolgozott második, az OKÉT október 29-i ülésén közreadott változat már közelebb áll követeléseinkhez, és reményt nyújt mind a kormány, mind a szakszervezetek számára a kompromisszumos megállapodásra” - olvasható egyebek között állásfoglalásukban.

- A közalkalmazotti illetménytábla 2005. január 1-jétől 8 %-kal, 2005. szeptember 1-jétől 4 %-kal való emelése, valamint az induló (A1 tétel minimálbérhez történő igazítása a PSZ számára elfogadható megoldás. Többé-kevésbé teljesíti korábbi elvárásait, és megfelel az országos népi kezdeményezésük nyomán született 63/2002. (X. 4.) országgyűlési határozatnak is.
- A PSZ kész elfogadni a 2006. évre vonatkozó kétlépcsős illetménytábla-emelést is abban az esetben, ha ennek a január 1-jei mértéke megfelel a várható inflációnak.
- A PSZ szükségesnek tartja, hogy a közalkalmazotti pótlékalap 2005. január 1-jétől a kormány által javasolt 4 % helyett 4,5-5 %-kal emelkedjen. Ebben az esetben elfogadható a 2006. január 1-jével történő 7 %-os pótlékalap-emelés.

- A PSZ a keresetek növelésével együtt hangsúlyozza a nevelési-oktatási intézményeket fenntartó önkormányzatok megfelelő mértékű finanszírozását, a színvonalas működést biztosító források szükségességét.
- A 2004. évi átlag 4 %-os és a 2005-re tervezett 4-5 %-os normatíva-emelés az illetménytábla első, 8 %-os növekedésével összefüggő többletköltséget fedezi, ám a szeptember 1-jétől tervezett 4 % fedezetére kiegészítő forrásokat kell biztosítani.
- A költségvetési törvénytervezet egyeztetése során a PSZ tudomására jutott, hogy az ahhoz csatolt közoktatási törvénymódosítási csomag olyan további változásokra vonatkozó javaslatokkal is kiegészülhet, amelyek veszélyeztethetik a közoktatási feladatok megfelelő színvonalú ellátását.

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 1. sz. mellékletének a kötelezően foglalkoztatottak létszámaára vonatkozó előírásait önkormányzati (fenntartói) hatáskörbe helyezni ezzel a kockázattal jár. Különösen azért, mert a közoktatási feladat-ellátási kötelezettség sincs kellően szabályozva. S a tapasztalatok szerint az intézményfenntartók többsége, költségvetési megfontolásokból a szakmai szempontokat figyelmen kívül hagyja. Az ilyen jellegű törvénymódosítások tovább mélyítik a közoktatási intézmények közötti szakadékokat, növelik a feltételrendszerbeli különbségeket, s ezzel rontják a hátrányos helyzetűek felzárkóztatásának esélyeit is - figyelmeztet a PSZ állásfoglalásában.

A Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete (PDSZ)

Szerint a jövő évi költségvetés egyetlen előnye, hogy elkészült. A tömörülés szerint újra kell gondolni a jövő évi költségvetést, mert a normatíva-emelések többszörösére lenne szükség. Ugyanis miközben jövőre négy száza-

lékos inflációt vár a kormány, addig az oktatási alapszabványok vagy egyáltalán nem emelkednek, vagy nem érik el a négy százalékot sem. Kifogásolják továbbá azt is, hogy a költségvetési törvény többletfeladatokat ró a tanárookra. Jövőre például munkaköri kötelességük lesz a diákönkormányzat vagy a szabadidős tevékenységes szervezése, amelyet eddig nem kellett ellátniuk.

Az Alapítványi és Magániskolák Egyesülete (AME)

Tiltakozik a több mint 120.000 gyereket érintő hátrányos megkülönböztetést tartalmazó jogszabályok bevezetése ellen. A jövő évi költségvetési törvénytervezet ugyanis az alapítványi iskolák normatív támogatását oly mértékben csökkenti, amely tönkre tehet több száz jól működő iskolát, óvodát, munkanélkülivé válhat több ezer pedagógus és más munkavállaló - olvasható egyebek között tiltakozó nyilatkozatukban.

Az egyesület szerint példátlan, hogy közfeladatot ellátó intézményeket a törvényalkotó a fenntartója alapján különböztessen meg, diszkriminálva a szabad iskolaválasztás jogával élőket. Elfogadhatatlan, hogy az állam elvárja mindazoknak a köteleességeknek a teljesítését, melyeket az azonos feladatok ellátó intézményekre ró, pl. ingyenes étkeztetés, ingyenes tankönyv, közalkalmazotti bér, illetmény, szabadság, stb., melyeknek a fedezetét a normatívák nem takarják.

Az alapítványi és magániskolák jelentős arányban foglalkoznak sajátos nevelési igényű tanulókkal, fontos szerepük van a hátrányos helyzetű, szegény gyerekek társadalmi integrációjának elősegítésében. Az elmúlt másfél évtizedben kiemelkedő szerepet játszottak a közoktatás fejlesztésében, a szakképzésben, a modernizációs szakmai képzésekben, a művészeti alapképzés országos elterjesztésében. Ennek ellenére az alapítványi iskolákba, óvodákba járó gyerekek eddig is alig több mint felét kapták meg az önkormányzati, egyházi iskolákba, óvodákba járó gyerekek költségvetési támogatásának, ami tovább nem csökkenthető, mert az alapfeladatok ellátását veszélyezteti. Mindezt az AME elfogadhatatlannak nevezi, nyílt diszkriminációnak tartja.

B. G.

Országos kollégiumi felmérés

- A vizsgálat eredményei 2. rész

2004. tavaszán egy nagyszabású kutatás zajlott, melynek célja a középiskolás kollégista diákok egészségi állapotot befolyásoló – köztük kiemelten a drogfogyasztással kapcsolatos – szokásainak, véleményének, beállítódásának megismerése volt. A Gyermek-, Ifjúsági és Sportminisztérium (Mobilitás) pályázatán sikeresen szereplő Hajnóczy József Ifjúsági Egyesület megbízásából a FACT Alkalmazott Társadalomtudományi Kutatások Intézetének munkatársai (Busa Csilla, Szentpétery Hajnalka és Varga Ivett) összesítették a mérés eredményeit „A középiskolai kollégiumokban élő fiatalok kábítószerkezeléshez való viszonya” című tanulmányban.

A vizsgálatban az ország 22 középiskolai kollégiumából közel 3500 diák vett részt. Ezúton is köszönetet mondunk minden résztvevőnek, tanulóknak, a kollégiumok vezetőinek és nevelőtanáraiknak azért, hogy a kutatás sikeresen megvalósulhatott.

A Kollégium című folyóirat lehetőséget biztosított arra, hogy a vizsgálat eredményeit – rövidített változatban – a szakmai közvélemény elé tárjuk. (A teljes záró tanulmány a www.hajnoczykoll-pecs.sulinet.hu honlapon olvasható.) A vizsgálat 2. részével folytatjuk az eredmények összefoglalását.

A dohányzás helyszínei

(A felsorolás az említések számát tartalmazza. A diákok a több választ is megjelölhettek.)

- buliban, szórakozóhelyen: 1276 említés
- utcán: 1111 említés
- a kollégiumban a kijelölt dohányzóhelyen: 680 említés
- az iskolában a kijelölt dohányzóhelyen: 586 említés
- otthon, ha hazamegy a kollégiumból: 555 említés
- a kollégiumban nem kijelölt dohányzóhelyen: 367 említés
- az iskolában nem kijelölt dohányzóhelyen: 270 említés
- ahol tartózkodik: 46 említés
- koncerten: 10 említés
- változó: 6 említés
- bárhol, kivéve egészségügyi intézményben: 4 említés
- barátoknál: 4 említés
- erdőben: 3 említés
- vonaton: 2 említés
- mindenhol: 1 említés

A dohányzás veszélyességére vonatkozó kérdéseink célja az volt, hogy megtudjuk: a diákok szerint milyen hatást gyakorol az egészségre az alkalmi vagy rendszeres cigarettázás. A dohányzás veszélyességének megítélése négyfokú skála segítségével történt. (A skálán az 1-es érték jelentette, hogy a dohányzás egyáltalán nem veszélyes, a 4-es pedig azt, hogy nagyon veszélyes.) A diákok a rendszeres dohányzást veszélyesebbnek tartják, mint az alkalmi cigarettázást. Az alkalmi dohányzást négyfokú skálán a rendszeres dohányzás esetében regisztrált átlag (3,25) szerint a rendszeres cigarettázás „veszélyes”, az alkalmi dohányzás azonban alig veszélyes (átlag 2,01 - A magasabb átlag nagyobb fokú veszélyességet jelez)

A dohányzás veszélyességének megítélésben nemek szerint csak kismértékű véleménykülönbség tapasztalható: az alkalmi dohányzást egyformán ítélik meg mindkét nembeliek, a rendszeres dohányzást pedig a lányok veszélyesebbnek tartják, mint a fiúk.

A dohányzás veszélyességének megítélése – nemek szerint (átlagok)

	Alkalmi dohányzás	Rendszeres dohányzás
fiú	2,01	3,18
lány	2,02	3,30
Együtt:	2,01	3,25

Mind az alkalmi, mind a rendszeres dohányzás esetében elmondható, hogy minél intenzívebben dohányzik a válaszadó, annál kevésbé tartja veszélyesnek ezt a szokást.

A dohányzás veszélyességének megítélése – dohányzási szokások szerint (átlagok)

	Dohányzási szokások alkalmi	rendszeres
még ki sem próbálta	2,10	3,42
csak kipróbálta, de azóta nem szívott	2,03	3,29
már leszoktam	2,00	3,22
alkalmanként rágyújt	2,01	3,22
rendszeresen dohányzik	1,93	3,08

Alkoholfogyasztás

A megkérdezettek kollégista diákok mindössze 3,5%-a állította, hogy nem fogyasztott még soha alkoholt. A tanulók több mint egytizede egyszer kóstolta ugyan szeszes italt, de azóta nem ivott, több mint háromnegyedük azonban alkalmi fogyasztónak minősítette magát. (Alkoholfogyasztási szokásaikat – a dohányzáshoz hasonlóan – a válaszadók maguk minősítették.) Alkohol rendszeres fogyasztásáról 173 fő (5,1%) számolt be.

A kutatásban részt vevő fiatalok alkoholfogyasztási szokásai

Nem válaszolt: 37 fő

Rendszeres fogyasztó	5,1% (173 fő)
Még nem próbálta:	3,5% (121 fő)
Egyszeri kipróbáló	12,0% (410 fő)
Alkalmi fogyasztó	79,4% (2713 fő)

Nemek szerint vizsgálva a kérdést a következő megállapításokat tehetjük. Mind a fiúk, mind a lányok több mint háromnegyede az alkalmi alkoholfogyasztók csoportjába sorolta magát. A fiúk körében a rendszeres alkoholfogyasztók, a lányok között az egyszeri kipróbálók aránya magasabb.

Alkoholfogyasztási szokások – nemek szerint

Nem válaszolt: 37 fő

A magukat rendszeres alkoholfogyasztónak minősítő válaszadók átlagéletkora a legmagasabb (17,94 év), az alkoholt egyszer kipróbálóké a legalacsonyabb (16,99).

Egyáltalán nem iszik:	átlag 17,13 év
Csak megkóstolta:	átlag 16,99 év
Alkalmi fogyasztó:	átlag 17,67 év
Rendszeres fogyasztó:	átlag 17,94 év

Szintén az alkoholfogyasztási szokásokat jellemzi, hogy a megkérdezettek voltak-e már részegek életükben, és ha igen, akkor milyen gyakran fordult ez elő velük. A vizsgálatban részt vevő kollégisták mindössze egynegyede (25,5%) nem volt még soha részeg életében. „Mindössze” egyszer részegedett le a válaszadók 18,4%-a, 56,1%-uk pedig már több alkalommal is berúgott.

Volt-e már részeg?

többször is volt már részeg	56,1% (1929 fő)
csak egyszer volt részeg	18,4% (632 fő)
soha nem volt részeg	25,5% (876 fő)

Nem válaszolt: 17 fő

Az alkoholfogyasztás gyakoriságának megfelelően a lerészegedés is inkább a fiúk szokása. Már az alkoholt nem fogyasztók arányában is lényeges különbség van a fiúk és a lányok között (17,8% és 32,1%), a többszöri lerészegedés esetében azonban még szembetűnőbb a különbség a két nem között: a fiúk 69,5, a lányok 44,6%-a volt már többször is részeg.

Volt-e már részeg? – nemek szerint

	Fiú		Lány	
	Fő	Százalék	Fő	Százalék
igen, többször is	1105	69,5	824	44,6
igen, de csak egyszer	202	12,7	430	23,3
nem, még soha	284	17,8	592	32,1
Összesen:	1591	100,0	1846	100,0

Volt-e már részeg?

Nem válaszolt: 17 fő.

A többszöri lerészegedésről beszámoló diákok idősebbek (átlagosan 17,89 évesek), mint azok a tanulók, akik életükben csak egyszer voltak részegek, vagy még egyszer sem.

Többször volt már részeg:	átlag 17,89 év
Csak egyszer volt részeg:	átlag 17,42 év
Még soha nem volt részeg:	átlag 17,00 év

Az alkoholfogyasztási szokások összefüggést mutatnak az a körülménnyel, hogy a válaszadó mekkora összegű havi zsebpénzzel rendelkezik. A rendszeres alkoholfogyasztásról és többszöri lerészegedésről beszámoló diákok gazdálkodhatnak a legtöbb zsebpénzzel, az alkoholt egyáltalán nem fogyasztók pedig a legkisebb átlagos összeggel.

Mind a kollégiumi szabályokat túlzottan szigorúnak, mind az azokat lazának tartók között nagyobb arányban fordulnak elő olyan válaszadók, akik többször voltak már részegek. Azok a diákok, akik már többször is voltak részegek életükben, rosszabban érzik magukat a kollégiumban, mint társaik: a kötelező kollégiumi foglalkozásokat túl soknak és unalmasnak tartják, úgy érzik, hogy a nevelőtanárok nem a számukra megfelelő módon törődnek velük (túl soknak vagy ellenkezőleg, túl kevésnek tartják a rájuk irányuló figyelmet), és a nevelőikkel való viszonyukat sem érzik túlzottan jónak.

Az alkoholfogyasztás helyszínei:

- diszkóban vagy más szórakozóhelyen: 2080 említés
- kocsmában, presszóban: 1500 említés
- otthon: 701 említés
- kollégiumban: 394 említés
- étteremben: 45 említés
- vendégségben: 44 említés
- ahol tartózkodom: 35 említés
- mindenhol: 19 említés

Az alkoholfogyasztás alkalmi:

(A felsorolások az említések számát tartalmazza. A diákok a több választ is megjelölhettek.)

- buli, bál: 2143 említés
- ritka ünnepi alkalmak: 1108 említés
- nem kell hozzá semmilyen különleges alkalom: 497 említés
- otthon, ha hazamegy a kollégiumból: 416 említés
- hét közben, a kollégiumi kimenő idején: 322 említés
- hétfvégén, ha a kollégiumban marad: 126 említés
- „néha, ha van kedve”: 32 említés
- koncertek: 9 említés
- ha a társaság azt kívánja: 5 említés
- rokonlátogatás: 3 említés
- meccs után: 3 említés

A DIÁKOK ILLEGÁLIS DROGOKHOZ VALÓ VISZONYA

Az illegális drogok kipróbálása iránti érdeklődés

A fiatalok illegális kábítószerre való viszonyulását jól tükrözi, hogy megfordult-e már valaha a fejükben a tiltott drogok kipróbálásának gondolata. A megkérdezett kollégista diákok több mint egyharmada, 38,6%-a gondolt már arra, hogy kipróbáljon valamilyen illegális kábítószerrel.

Megfordult-e már a fejében, hogy kipróbáljon valamilyen kábítószerrel?

Igen 38,6% (1328 fő)

Nem 61,4% (2109 fő)

Nem válaszolt: 17 fő

A válaszadó neme, és különösen az életkora jelentősen befolyásolja az illegális drogok kipróbálásához való hozzáállást. A fiú tanulók mutatnak nagyobb érdeklődést a kábítószerrel kipróbálása iránt: a fiúk 41,5, a lányok 36,1%-a gondolt már erre.

Minél idősebb válaszadói csoportot tekintünk, annál magasabb az aránya, akiknek a fejében már megfordult az illegális kábítószerrel kipróbálásának gondolata. A kutatásban részt vevő legfiatalabb tanulóknak kevesebb mint egyötöde gondolt már a tiltott drogok kipróbálására, a 19 évnél idősebbeknek viszont a fele.

Megfordult már a fejében, hogy kipróbáljon valamilyen kábítószerrel – korcsoportok szerint

Korcsoport	Százalék*
15 éves	15,7
16 éves	29,5
17 éves	37,2
18 éves	44,9
19 éves	50,3
20 éves vagy idősebb	50,0

*Az adott korcsoport százalékában.

A kollégium jellege nem mutatkozott fontos szempontnak az illegális kábítószerrel kipróbálásával kapcsolatos „kíváncsiság” tekintetében, a kollégium elhelyezkedése és nagysága azonban igen: főként a fővárosi, és településtípustól függetlenül a nagyobb, 400 főnél több diákot befogadó kollégiumokban lakó tanulókat foglalkoztatja az illegális drogok kipróbálása.

Az illegális kábítószerrel kipróbálása azon tanulók számára nem vonzó, akiknek a szabadideje nem túl sok, de nem is túlságosan kevés és úgy érzik, kollégiumi nevelőik éppen annyit törődnek velük, amennyi számukra megfelelő. A kábítószerrel kipróbálását vonzóknak tartó fiatalok viszont vagy túl sok, vagy túl kevés szabadidővel rendelkeznek, a kollégiumi nevelők gondoskodását pedig vagy túlzottan megterhelőnek, vagy ellenkezőleg, kevésnek érzékelik. Ezek a diákok rosszabbul érzik magukat a kollégiumban és a kollégiumi nevelőkkel való kapcsolatukat is rosszabbnak tartják,

mint társaik. A kábítószerrel kipróbálásával foglalkozó fiatalok nagyobb arányban gondolják azt, hogy ha komoly problémájuk lenne, sem otthon, sem a kollégiumban nem lenne senki, akivel ezt meg tudnák beszélni, illetve bizonytalanabban voltak abban, hogy lenne-e a környezetükben ilyen személy.

A drogos élmények megszerzése iránti érdeklődés az esetek nagyobb részében valósággá is vált: az illegális drogok kipróbálásával foglalkozó diákok 61%-a fogyasztott már valamilyen kábítószerrel.

A kábítószerrel történő első kínálás

A vizsgálatban részt vevő tanulók közül 1305 főnek, azaz 37,8%-uknak kínáltak már életében kábítószerrel. Az első kínálás körülményei közül a drogot kínáló személyre és a kínálás helyszínére kérdeztünk rá az adatfelvétel során. A droggal kínált diákok döntő többségének, 81%-ának nem egy ismeretlen, számára idegen személy kínált először illegális kábítószerrel, hanem saját ismerőse vagy barátja. Idegen személyt mindössze e fiatalok 12,5%-a említett (85 fő nem emlékezett a kínáló személyére). A kollégista középiskolások körében végzett kutatásunk eredménye egybevetve azzal a hazai és nemzetközi tapasztalattal (lásd az ESPAD vizsgálatok vonatkozó részeit), hogy az illegális drogok kínálásában a dealerek, az ismeretlen „bevetők” szerepe elenyésző, ugyanakkor meghatározó a baráti társaság, a kortárs kapcsolatok.

Az első kínálás helyszínének gyakorisági sorrendje a következőképpen alakult:

- diszkóban vagy más szórakozóhelyen: 551 említés
- otthon, baráti társaságban: 403 említés
- a kollégiumban: 171 említés
- az iskolában: 79 említés
- utcán, parkban: 51 említés
- panzióban: 6 említés

A droggal kínált fiatalok leggyakrabban diszkóban vagy más szórakozóhelyen, illetve otthon, barátaik társaságában találkoztak először a kínálás szintjén a tiltott kábítószerrel. Ez a körülmény szintén a kortárs kapcsolatok fontosságát jelzi, hiszen a fiatalok többnyire baráti társasággal járnak diszkóba és a más, egyéb szórakozóhelyekre.

Az illegális drogok fogyasztásának elterjedtsége

Kutatásunk egyik fontos célkitűzése volt, hogy megtudjuk: a hazai középiskolák kollégiumokban élő diákok mekkora hányada került már közvetlen kapcsolatba az illegális drogokkal. További lényeges kérdés, hogy e diákok között mekkora az egyszeri kipróbálók, az alkalmi és a rendszeres droghasználók aránya.

A megkérdezett kollégista diákok döntő többsége, közel háromnegyede egyáltalán nem fogyasztott még illegális kábítószerrel. Egyszer kipróbálta, de azóta nem használt drogot 14,7%-uk, alkalmanként egytizedük fogyaszt kábítószerrel, rendszeres droghasználónak pedig 34 fő minősítette magát. (A diákok maguk minősítették kábítószer-fogyasztási szoká-

saikat, azaz nem mi kategorizáltuk, hogy ki minősül rendszeres vagy alkalmi fogyasztónak.)
Mivel a rendszeres drogfogyasztók száma nagyon alacsony, az elemzés további részében az alkalmi és rendszeres kábítószer-használók adatait együttesen kezeljük.

Kábítószer-fogyasztási szokások

Csak megkóstolta,
de azóta nem fogyasztott 14,7% (497 fő)

Alkalmanként fogyaszt 10,3% (349 fő)

Rendszeresen fogyaszt 1,0% (34 fő)

Egyáltalán nem
fogyasztott kábítószer 74,0% (2511 fő)

Nem válaszolt: 63 fő

Eltérések mutatkoztak a fiúk és a lányok között a kábítószer-fogyasztás gyakoriságát illetően. A vizsgálatban részt vevő fiúk harmada (32,6%-a), a lányok ötöde (20,3%-a) fogyasztott már életében valamilyen illegális kábítószer. Mind az egyszeri kipróbálók, mind a magukat alkalmi vagy rendszeres droghasználónak vallók aránya a fiúk körében magasabb.

Kábítószer-fogyasztási szokások – nemek szerint

Hogyan minősítené kábító-szer-fogyasztási szokásait

Nem válaszolt: 63 fő

Az életkor növekedésével tendenciaszerűen nő az illegális drogot kipróbálók, illetve alkalmilag vagy rendszeresen használók aránya. A 15 éveseknek kevesebb mint 10%-a fogyasztott tiltott drogot az adatfelvétel időpontjáig, a 17 éves-

Korcsoport	Kábítószer-fogyasztási szokások			Összesen
	nem fogyasztott	egyszeri kipróbáló	alkalmi/ rendszeres fogyasztó	
15 éves	(fő) 274 (%) 92,6	9 3,0	13 4,4	296 100,0
16 éves	(fő) 602 (%) 83,4	73 10,1	47 6,5	722 100,0
17 éves	(fő) 542 (%) 76,0	97 13,6	74 10,4	713 100,0
18 éves	(fő) 446 (%) 69,3	111 17,3	86 13,4	643 100,0
19 éves	(fő) 323 (%) 63,8	92 18,2	91 18,0	506 100,0
20 éves vagy idősebb	(fő) 265 (%) 61,8	101 23,5	63 14,7	429 100,0

tási szokásokban tapasztalható, korábban már ismertetett nemek szerinti különbséget tükrözi a kollégiumok jellege szerinti vizsgálat is. A fiúkollégiumokban a legmagasabb a tiltott drogot kipróbálók, illetve fogyasztók aránya (31,2%), majd a koedukált intézmények (25,8%) és végül a lánykollégiumok (17,6%) következnek a drogfogyasztás elterjedtsége szerinti sorban.

A kábítószer kipróbálásának esélye a kollégiumban eltöltött évek számával arányosan nő: a drogot soha nem próbáló diákok átlagosan 2,1 éve, a droggal már kapcsolatba került tanulók átlagosan 2,6 éve lanknak kollégiumban. (A kollégiumban eltöltött évek száma természetesen nem független az életkortól.)

	Fiú		Lány	
	Fő	Százalék	Fő	Százalék
egyáltalán nem fogyasztott még kábítószer	1047	67,3	1464	79,7
csak megkóstolta, de azóta nem fogyasztott	262	16,9	235	12,8
alkalmi vagy rendszeres fogyasztó	245	15,8	138	7,5
Összesen:	1554	100,0	1837	100,0

seknek egynegyede, a 19 éveseknek és idősebbeknek pedig már több mint egyharmada. Egyértelműen növekvő tendencia a kipróbálás vonatkozásában figyelhető meg (lásd a következő táblázatban feltüntetett adatokat).

Kábítószer-fogyasztási szokások – korcsoportok szerint

Nem válaszolt: 145 fő

Az illegális drogot kipróbálása, illetve fogyasztása a fővárosban található, és településtől függetlenül a nagy diáklétszámú kollégiumok lakói körében jellemző. A drogfogyasz-

A tanulók otthoni, családi körülményei közül számos tényező mutat összefüggést a fiatalok kábítószer-fogyasztási szokásaival. A középiskolai kollégiumokban élő diákok kábítószerkezeléshez való viszonyát nagymértékben befolyásolja, hogy milyen típusú településen található az állandó lakóhelyük. A községekben élő tanulók körében a legmagasabb, 77,2% a drogot soha nem próbálók részaránya, a megyeszékhelyeken élők között pedig a legalacsonyabb, 62,8% (a megyeszékhelyen kívüli városokban élők esetében ugyanez az arány 71,0%). Mind az egyszeri kipróbálás, mind az alkalmi vagy rendszeres fogyasztás gyakorisága a település nagyságának növekedésével párhuzamosan emelkedik.

A család összetételével és nagyságával kapcsolatban a következő megállapításokat fogalmazhatjuk meg. A drogot nem próbálók aránya a teljes, két édeszülső családban élő diákok között a legmagasabb, az édeszülső nélküli családformában élők esetében pedig a legmagasabb. Az „újrastrukturált” családban (édeszülső és nevelőszülő) és az egyszerű (egy édeszülső) családokban élők a drogfogyasztás elterjedtsége tekintetében köztes helyet foglalnak el. A dro-

got soha nem próbáló diákok – az egy háztartásban élők átlagos számát tekintve – nagyobb létszámú családokban élnek, mint a magukat alkalmi vagy rendszeres fogyasztónak valló tanulók.

Az átlagosnál jobb anyagi helyzetű családokban élő tanulók között a legkevésbé elterjedt a drogfogyasztás, illetve a kábítószeres kipróbálása, a család szociális helyzetének romlásával azonban nő a drogfogyasztás valószínűsége. Az átlagos szintet meghaladóan jó anyagi körülmények között élő családok gyerekeinek 75,6%-a nem próbálta még ki a kábítószereszt, ugyanez az arány az átlagos anyagi viszonyokkal jellemezhető családokban 74,6%, az átlagosnál rosszabb gazdasági helyzetű családok esetében pedig 66,4%. A tanuló rendelkezésére álló havi zsebpénz esetében azonban ennek némiképpen az ellenzője tapasztalható: azok a tanulók gazdálkodhatnak átlagosan a legkevesebb zsebpénzből, akik nem kerültek kapcsolatba a kábítószerrel, a magukat alkalmi vagy rendszeres droghasználónak vallók pedig átlagosan a legtöbbből.

Az elemzés további részében a drogfogyasztási szokások és a kollégiumi élet különböző tényezőinek összefüggéseit vizsgáltuk. Az illegális kábítószereket nem próbáló tanulók döntő többsége úgy vélte, a kollégiumi szabályok elviselhetőek, nem túl szigorúak, de nem is túl lazák. Az illegális drogot soha nem próbáló diákok tartják legelfogadhatóbbnak a kollégiumi előírásokat. A tiltott drogot nem próbálók csoportjától a rendszeres kábítószer-fogyasztók csoportjáig haladva csökken a kollégiumi szabályokat elfogadhatónak tartók aránya és nő azoké, akik a kööttségeket túlzottan lazának, vagy ellenkezőleg, túl szigorúnak tartják. Az illegális kábítószerekkel már kapcsolatba került fiatalok unalmasabbnak tartják a kötelező kollégiumi foglalkozásokat, mint a drogot nem próbáló társaik és úgy érzik, a kötelező foglalkozások száma több is a kellenénél.

Ezek a fiatalok úgy gondolják, kollégiumi nevelőkkel való kapcsolatuk rosszabb, mint a többi diáké és nevelők gondoskodását eltúlzottnak, számukra megterhelőnek érzik, vagy éppen ellenkezőleg: úgy vélik, nevelők elhanyagolják őket. Szabadidejük értékelésében ugyancsak szélsőségesebbek azon társaiknál, aki nem próbálkoztak még a kábítószereszt, azaz nagyobb arányban minősítették nagyon kevésnek vagy nagyon soknak szabadon eltölthető idejüket. A kollégista társakkal való kapcsolatukban nem mutatkozott jelentős különbség, a drogot már próbáló tanulók kevésbé jó társas viszonyait azonban jelzi, hogy az alkalmi vagy rendszeres fogyasztók közülük minden ötödik, a drogot nem próbáló közül viszont csak minden 10. diák vélte úgy, hogy ha komoly problémája lenne, nem tudna kihez fordulni.

A válaszadó diákok relatív többsége (32,3%-a) úgy véli, a drogfogyasztás tekintetében nincs különbség a kollégiumban lakó és nem kollégista diákok között. 13,3%-uk állította, hogy a kollégista diákok közül többen fogyasztanak kábítószert, ennek ellenkezőjét viszont 26,9%-uk. A fiú tanulók véleménye jelentős mértékben eltér a lányok véleményétől: a fiúk 27, a lányok 37%-a szerint nincs különbség kollégisták és nem kollégisták között, viszont a fiúknak 17,4, a lányoknak 9,8%-a gondolja azt, hogy a kollégisták között több a drogfogyasztó.

Szerinted a kollégista diákok közül többen fogyasztanak kábítószert, mint a nem kollégisták közül?

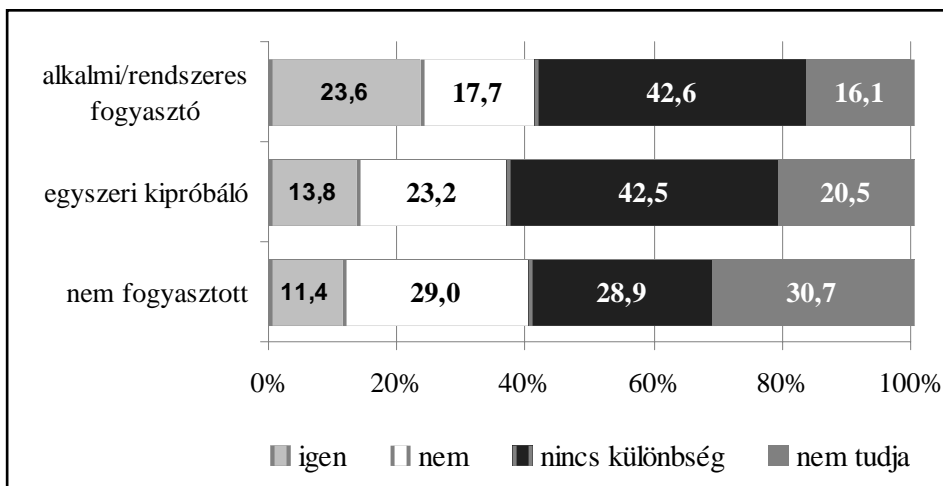
	Fő	Százalék
igen	457	13,3
nem	922	26,9
nincs különbség	1109	32,3
nem tudja	942	27,5
Összesen	3430	100,0

Nem válaszolt: 24

Minél nagyobb településen található a kollégium, illetve minél magasabb diáklétszámú kollégiumról van szó, a tanulók annál nagyobb arányban gondolják úgy, hogy a kollégisták között több a drogfogyasztó.

A válaszadó neme, a kollégium elhelyezkedése és nagysága mellett a drogfogyasztási szokások is számottevően differenciálják a véleményeket. A drogos tapasztalatokkal nem rendelkezők a legbizonytalanabbak a kollégista és nem kollégista tanulók drogfogyasztási szokásaiban mutatkozó különbség megítélésében és ők gondolják legnagyobb arányban azt, hogy e tekintetben nincs különbség. A kábítószer-fogyasztás intenzitásának növekedésével párhuzamosan nő azok részaránya, akik úgy vélik, a kollégisták közül többen használnak kábítószereket, mint a nem kollégisták közül.

A kollégista diákok közül többen fogyasztanak kábítószert, mint a nem kollégisták közül? – drogfogyasztási szokások szerint

Kollégisták Svájcban

Tíz szerencsés „Arany János-os“ tanulónak megadatott, hogy társaival együtt kilátogasson az eddig oly távolinak tűnő Svájcba, a tatai József Attila Középiskolai Kollégiumból.

Este indultunk. Az utazás előtt még a szobában ábrándoztunk a kirándulásról. Volt rá időnk, hisz a bepakolásra nagy gondot és hosszú időt fordítottunk, hogy még véletlen se maradjon otthon semmi fontos dolog, amire külföldön szükségünk lehet. Az idő múlásával egyenes arányban nőtt az izgalom és feszültség, amit csak a busz érkezése oldott fel.

Utazás közben nem voltunk egyedül. Előre szóltak, hogy számítsunk egy budapesti csoport társaságára. Elvileg meg volt határozva az ülésrend, gyakorlatilag viszont mindenki oda ült, ahová csak akart, illetve ahol maradt hely. Nem mondom, hogy a jó helyeket elfoglalták, hisz azon a buszon, ami Svájcba megy, lehetnek rossz helyek? Egy egész éjszakás utazás előtt álltunk. Nem volt túl kecsesgető ... De az idő egy szempillantás alatt elrepült. Fél 11 körül a társaság már aludt. Volt, aki a kényelmes alvás érdekében mindent megtett, ezért leköltözött az ülések

közi folyosóra. Tizennégy órás utazás után a legkényelmesebb ülés is fapaddá változott. A terjengő láb- és emberszag meghatározó volt.

A határon még mindenki érzékeny búcsút vett szeretett hazájától, és telefonált még egy utolsót. (Tudniillik külföldről borsos ára van a távolsági telefonhívásoknak, a kollégista meg nem az a fajta, aki bevállalna ezt a rizikót ...)

Hajnali 3-ig kisebb- nagyobb megszakításokkal aludtunk (puha, meleg, svájci ágyakról álmodtunk).

Reggel 8 óra körül eszmélt legközelebb a társaság. Átléptük a határt.

Igen, megérkeztünk!

Az éppen ébredező Svájc láttán mindenki egy csapásra megélnékvált. Tapadtunk az ablakokra. Sokan közülünk még nem léptek ki a Kárpát-medencéből, most pedig az Alpok lenyűgöző panorámája tárult a szemük elé. Azok a mesés hófödte csúcsok ... Sokszor elképzeltük, de ez annyira más volt. Oldalakon keresztül ecsetelhetném, de mégsem lehetne visszaadni azt a csodás látványt.

Legelőször a Szent Gallen Kolostorkönyvtárat látogattuk meg. Megismerkedhettünk a középkori köteteken kívül a svájci árakkal is. Számolgattunk, osztottunk, szoroztunk, és hamar rájöttünk, hogy mindennek rendesen elkérik az árát, olykor már nem is tűnt reálisnak az összeg. De ennek ellenére emlékeket mindenhol gyűjtöttünk. Például képeslapokat, szórólapokat, jellegzetes svájci jelképeket. De elsősorban persze csokoládét. Ugyanis a svájci csoki a legfinomabb az egész világon.

Visszatérve a kolostorra, könyvtárának gyűjteménye nem is tűnt olyan nagyinak, de egyedülálló volt. A régi könyvek csak úgy kínálták magukat, hogy olvasson beléjük a kíváncsi érdeklődő. Előnyben voltak, akik németül, vagy latinul tanultak. A könyvespolcok a plafonig értek. A hely szelleméhez remekül illett maga a berendezés is. A fából készült, remekül kidolgozott padló,

az antik asztalok és székek ... Az épületről magáról nem is beszélve. Még szívárvány is megjelent az omló vízfal lábánál

A következő állomás Schaffhausenben volt. A város egy átlagos svájci városnak látszott, de volt valami, ami mégis különlegessé tette: a rajnai vízesés. A Rajna méreteiből ítélve nagy vízesésre számítottunk, de amekkora valójában volt felülmúlt minden képzeletet. Lehetőségünk volt rá, hogy a lehető legközelebről szemlélhessük a félelmetes áruhatagot. Még szívárvány is megjelent az omló vízfal lábánál. Testközelben voltunk a természettel, egyszerűen lebilincselő látványt nyújtott. Nehezen tudtunk elszakadni ettől a helytől. Olyan mesebelinek tűnt ez az egész ország ... Már csak az Óperenciás-tenger hiányzott. Amit végül is a

Genfi-tó kárpótolta.

Mint minden rendes turista, mi is meglátogattuk Zürich városát. Az időjárás tette feledhetetlenné. Szó szerint végigrohantunk a belvárosban, ugyanis az eső könyörtelenül szakadt. Mindenre felkészültünk. Napsütésre, hóesésre ... de esőre nem. Bőrigáztunk. Behúzódtunk egy árkádos épület alá, és megvártuk a vihar végét. Mikor csillapodott, részletes sétát is tettünk.

Svájc egyik jellegzetessége, hogy rengeteg vendégmunkás dolgozik itt. Volt szerencsénk találkozni néhányval. Vagy a mi nyelvtudásunk nem volt kielégítő, vagy az övék, de elég kacifántosan értettük meg egymást.

A "megrázkódtatások" után, amiket ebben a másfél napban éltünk át, szinte felüldülés volt a Formula 1 szállóba érkezni. Végigszenvedtük a buszból a ki-

pakolást, és végre vehettünk egy jó meleg zuhanyt, normális mosdóban tisztálkodhattunk, sőt mi több: rendes, kényelmes ágyban aludhattunk, ahol végre pihenhetünk és nem utolsó sorban kinyújtózhattunk.

Másnap reggel frissen és kipihenten vágtunk bele a napba. Luzernnal kezdtünk, ami szintén tipikusan középkori város. Folyó mellett helyezkedik el, aminek könnyedén leláthatunk az aljára, olyan szép tiszta volt. Rajta több száz éves fahidak íveltek át. Az idő múlásával sem változtak semmit. Még az őrbástya is fennmaradt a rá vonatkozó törvényekkel együtt, amik természetesen már nem időszerűek. A belvárosban tipikus svájci emeletes házak a szűk, macskaköves utcák fölé, szinte homályba borítva őket. A hangulat, amit árasztottak, homlokegyenest az ellentéte volt a sok boltnak, amik az épületek aljában árulták portékáikat. Nem is tudtunk nekik ellenállni.

Végre az Alpokat is közelebről szemlélhettük. Út közben olyan képeket láthattunk, amiket eddig csak képeslapokon volt lehetőségünk. A lankás, zöld hegyoldalokon tehének legelésztek, a völgyekben kis falucskák, és mindezt a havasok koszorúzták. Az idővel szerencsénk volt. A Jungfrau nevezetű hegy csak kivételes időjárási viszonyok között "bújik elő" felleplei alól, és mi ennek tanúi voltunk. Ez volt az egyik legszebb csúcs, amit láttunk. Tettünk is egy rövidebb sétát ebben a környezetben. Volt itt egy 300 méter magas vízesés, ahova el szerettünk vol-

Mit is jelent „Arany János-osnak” lenni?

Az alábbiakban szeretnénk bemutatni a program nyújtotta lehetőségeket és eddigi tapasztalatainkat. Csoportunk tagjai kisebb településekről és hátrányos helyzetű, nagycsaládból érkeztek.

Szinte mindnyájan volt tanáraink buzdítására adtuk be jelentkezésünket.

Az elmúlt másfél év során nagy örömeinkre megannyi kulturális programban vehettünk részt. Megismerkedhettünk számos nevezetességgel, történelmi és kulturális emlékekkel. Így többek között jártunk Ausztriában és Szlovákiában. A program keretén belül még nyári és téli táborokban töltöttünk el néhány kellemes napot.

Az eltelt időben jó közösséggé kovácsolódtunk össze, a kollégiumnak, a bennmaradás hétvégéknek és a közös programoknak köszönhetően.

Szeretünk itt lenni, mert mindenki megtalálta a legmegfelelőbb programot szabadidejének hasznos eltöltéséhez. Legkedveltebb időtöltések közé tartozik a falmászás, az úszás, a foci, a szertorna és az atlétika. Ezt helyenként eredményeink is bizonyítják. Emellett szívesen foglalkozunk színjátszással és rajzolással is.

A gimnáziumunkban az előkészítő évfolyam megfelelt az angol nyelv alapszintű elsajátításához, mely megalapozza a következő éveinket. Informatika terén is lényeges segítséget kaptunk iskolánktól. Ez sikeres ECDL vizsgáinkban nyilvánul meg. Országos találkozók keretében megismerkedhettünk valamennyi „aranyos” évfolyamtársunkkal és összemérhettük tudásunkat. Új barátokra találtunk az ország különböző területein. Ha újra döntenünk kellene továbbtanulásunk kapcsán, nem kérdés, hogy hova jelentkeznénk.

na jutni, csak rá kellett jönnünk, hogy a látszat becsapott minket, és távolabb volt, mint gondoltuk. Ezután Lausanne következett. Svájcnak ez már francia részén volt. Érezhető volt a különbség. A német precízséget és tisztaságot hiányoltuk elsősorban. Lényeges eltérések voltak a kettő közt. A francia város nem ragadott meg annyira, mint a németek. A csoport nagy meglepetésére átléptük a francia határt is. Először azt hittük, csak ideiglenesen, de mint később megtudtuk, a szállásunk is ebben az országban van. Ugyanolyan volt az annamaseri szálloda, mint a zürichi: Formula 1-es. Igazi francia étteremben vacsoráztunk. Az ételre sokat kellett várni, de nagyon jóllaktunk.

Másnap a program is itt kezdődött, ismét az Alpokban, ezúttal francia oldalról. Itt nem volt olyan szerencsénk, mint Svájcban. Az idő elbánt velünk. Jó esetben csak az alacsonyabb csúcsokat láthattuk, a magasabbakat sűrű ködfelhő borította. Annyival kellett beérnünk, hogy végigjártuk a hegyi falucskát, és az üzleteket. Genfben folytattunk tovább utunkat. Az egész várost végigjártuk, kezdve az első szökőkútól az utolsó templomig. Azt ugyanis meg kell jegyeznem, hogy szinte minden utcában volt egy szökőkút. Nem volt két egyforma, mindegyik más és más. A Genfi-tavat is meglátogattuk. Nagy volt és hideg vizű. Időtlen időnkig el lehetett volna időzni a partján sétálgatva, a romantikus környezetben.

Az utolsó napon nehéz volt az ébredés. Szinte a szívünk szakadt bele, hogy ott kellett hagynunk Franciaországot. Visszatértük Svájcba, először végighalad-

tunk a Genfi-tó melletti városokon, még vetettünk rá egy utolsó pillantást Montreux-ben, illetve Chillon-ban. A chiloni vár emlékeztetett minket Ifjárúra a "Monte Cristo grófja" című regényből. Meg volt a maga misztikumja. A várbörtönben megérintett minket a múlt szele. Félelmetes volt, de egyben varázslatos is a román stílusban épült, titokzatos épület. Következő és egyben utolsó állomás a mindössze 127 ezer fős főváros volt, Bern. Itt is tettünk egy kellemesen kimerítő, de tartalmas sétát. Gyönyörű volt a természet és az építészet harmóniája. Az egész egy csendes kisvárosra emlékeztetett. Itt már sikerült elkölteni az utolsó frankokat is. Mikor ezzel is végeztünk, célirányba vettük Magyarországot. Hozzáteszem, senkinek nem volt kedve otthagyni Svájcot. A szépvilágot ... az életszínvonalat ... Útban hazafelé áthaladtunk Lichtensteinen, az országban, ahol herceg uralkodik, ahová a svájciak vendégmün-

kásként járnak, és ami még mindig harcban áll Poroszországgal. A fővárost részletesebben megnéztük. Már amennyire ez lehetséges volt. Méreteit tekintve ugyanis rendkívül kicsi, fél óra alatt bejártuk az egészet. Kis ország, kis főváros, kis parlament, (még az Eötvös Gimnázium is nagyobb nála!) de mégis nagy hegyek. Így tudnám jellemezni röviden. Tatán is több ember él, mint ebben az országban összesen. Ez volt a kirándulás utolsó állomása, legközelebb Magyarországon álltunk meg, ismét átélve az utazás viszontagságait, fáradalmait. Ez az utazás olyan volt, mint egy álom. Látogatás meseországba, ami szertefoszlott, ami szertefoszlott, ahogy átléptük a magyar határt. Itt már nem voltak Alpok, Genfi-tó és Rajnavízesés. De valahol mégis örültünk, hogy hazaértünk. Nem szomorkodtunk, mert vége lett, hanem örültünk, hogy megtörtént.

*Reznyik Ilona
(és a 10. AJ)*

Kollégium

Készült:

az Oktatási Minisztérium támogatásával

Kiadja: a Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség, a „Kollégiumokért“ Sajtóalapítvány megbízásából
Felölös kiadó: Horváth István *Főszerkesztő:* Benda János *Alapító főszerkesztő:* dr. Benedek István
Rovatszerkesztők: Fuchsné Hattinger Zsuzsanna, Gulyás Béla, Takács Ernő, Dr. Csépe György, Pethes Zoltán,
Szerkesztőség címe: Kőrösy László Középiskolai Kollégium 2500 Esztergom, Szent István tér 6. Tel./fax: 33/412-813
Terjesztés: Pethes Zoltán, Tel.: 30/9-376 - 042; *Előfizethető a kiadó címén:* 1417 BUDAPEST, Pf.:11. Tel./fax: (1) 352-9601
E-mail: kollegiumiszovetseg@mail.axelero.hu *Honlap:* www.kollegiumiszovetseg.axelero.hu *Példányszám:* 1500

A PÉCSI DIÁKFILMFESZTIVÁL (HAJNÓCZY KOLLÉGIUM) MEGHIRDETI A

6. MOZGÓKÉPES ISKOLAI VERSENYT ÉS RÖVIDFILMFESZTIVÁLT

ÁLTALÁNOS ÉS KÖZÉPISKOLÁS TANULÓK RÉSZÉRE.

KOROSZTÁLYOK: 1/ ÁLTALÁNOS ISKOLÁSOK (VAGY 8. ÉVFOLYAMIG)
2/ KÖZÉPISKOLÁSOK (9-14, 15, 16. ÉVFOLYAM)

KATEGÓRIÁK: 1/ ÁLTALÁNOS /DOKUMENTUMFILM, RIPORT / (NINCS IDŐKORLÁT)
2/ ANIMÁCIÓS FILM (MAX. 10 PERC)
3/ EGYÉB /KISÉRLETI FILM, REKLÁMFILM, STB./ (MAX. 10 PERC)
4/ KISJÁTÉKFILM (NINCS IDŐKORLÁT)

TECHNIKA: BÁRMILYEN TECHNIKÁVAL (SZUPER 8-AS, VIDEÓ, SZÁMÍTÓGÉP)
KÉSZÜLHETNEK A PÁLYAMŰVEK, DE A VERSENYRE VHS KAZETTÁRA
MÁSOLVA KELL BEADNI AZOKAT.

A BEKÜLDÖTT MUNKÁKAT SZAKMAI ZSŰRI DÍJAZZA.

A SZERVEZŐK MEGHÍRDETNEK EGY **STANDFOTÓ** (A FILMKÉSZÍTÉS FOLYAMATÁT
BEMUTATÓ) **FOTÓPÁLYÁZATOT**. PÁLYÁZNI LEHET 5 DB. 10X15 CM
FOTÓKKAL. MINDEN BEKÜLDÖTT KÉPET A HELYSZÍNEEN KIÁLLÍTUNK.
A LEGJOBB MUNKÁKAT DÍJAZZUK

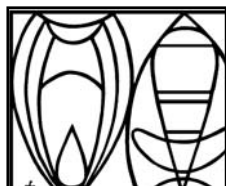
BEADÁSI HATÁRIDŐ: 2005. MÁRCIUS 10.

CÍM: PÉCSI HAJNÓCZY JÓZSEF KÖZÉPISKOLAI KOLLÉGIUM
7627 PÉCS, PUSKIN TÉR 17.
A FELADVÁNYRA IRJÁTOK RÁ: „PÉCSI DIÁKFILMFESZTIVÁL 2005”

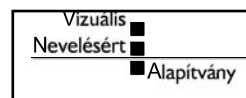
A KAZETTÁN (ILL.DOBOZÁN) SZEREPELJENEK A KÖVETKEZŐK: A KÉSZÍTŐ NEVE,
ÉVFOLYAMA, AZ ISKOLA NEVE, PONTOS LEVELEZÉSI CÍMMEL ÉS TELEFONSZÁMMAL.
A FELKÉSZÍTŐ TANÁR NEVE, A MŰ CÍME ÉS ALCÍME, KATEGÓRIÁJA, IDŐHOSSZA ÉS
KÉSZÍTÉSÉNEK ÉVE. EGY SZERZŐ TÖBB MUNKÁVAL IS PÁLYÁZHAT.
A KAZETTÁKAT CSAK KÜLÖN KÉRÉSRE KÜLDJÜK VISSZA!

**A DÍJÁTADÁS ÉS A PÁLYAMUNKÁK VETÍTÉSE PÉCSETT,
A HAJNÓCZY KOLLÉGIUMBAN LESZ
2005. ÁPRILIS 29-ÉN.**

INFORMÁCIÓ: REHÁK RÓBERT, KÁLECZ RUDOLF (HAJNÓCZY KOLLÉGIUM):
72/243-838, 72/243-839
REHÁK RÓBERT: 70/251-9037
HONLAP: www.diakfilmfesztival.hu

BARANYAI PEDAGÓGIAI
SZAKSZOLGÁLATOK
ÉS SZAKMAI SZOLGÁLTATÁSOK
KÖZPONTJA

JELENTKEZÉSI LAP

Kollégiumpedagógiai továbbképzési kurzusokra

A továbbképzés típusa:(*)

1. Kurzus

Kollégiumpedagógiai ismeretek
(30 óra)

2. Kurzus

A kollégiumpedagógiai módszer-
tani kultúra fejlesztése (30 óra)

3. Kurzus

Kompetenciaváltozások
a kollégiumi nevelő-oktató munkában,
intézményvezetésben (60 óra)

A jelentkező neve:.....

Lakcíme:

Munkahelyének neve és címe:

.....

- A képzés díját: (*)
1. 100%-ban az intézmény fizeti
 2. %-át az intézmény, a fennmaradó rész befizetését vállalom
 3. 100%-ban magam fizetem

A számlát a következő cím(ek)re kérem:

.....
.....

Tudomásul veszem, hogy a jelentkezés a választott kurzus megkezdése előtt egy hónappal mondható le, továbbá határidőn túl történő lemondás esetén a befizetett teljes képzési díjat nem igényelhetem vissza, az a Kollégiumi Szövetséget illeti.

....., 200... ..

.....
a jelentkező aláírása

Átutalási cím: **Kollégiumi Szövetség**
1068 Budapest, Városligeti fasor 10.
Számlaszám: 11707024 - 20349077

A jelentkezéseket visszaigazoljuk, és a részvételi díjról kiállított számlá(ka)t a megadott címre megküldjük. A jelentkezéseket a befizetések sorrendjében vesszük figyelembe!

A Jelentkezési Lapot az alábbi címre kérjük küldeni:

Postacím: **Középfokú Kollégium**
Pethes Zoltán ügyvivő
2922 Komárom, Laboráns u. 1.

(*) *Kérjük a megfelelő részt jelölje!*